

bevillet — til at virke en Del bedre end før. Seg brugte ganske rigtigt Ordene: „nogenlunde godt“ og mente dermed, at det kunde anses tilstrækkelig for det Formaal, man overhoved kunde vente at naae med Kasemattlystet, nemlig at beskytze Kongedøbet og den nærmere Del af Middegrundten. Seg har ingenlunde ytret, at det Skjts, der nylig er anskaffet eller foreslaaet anskaffet, ikke var tilstrækkelig godt eller kun nogenlunde godt; dette har jeg bestemt ikke sagt. Det 9de Skjts er ganske vist kun i ringere Grad pantskerbydende end det 11de; det har jeg sagt, og altsaa er det hensigtsmæssigt nu at anskaffe et mindre Antal 11de Kanoner, i Stedet for et noget større Antal 9^{de}s. Hvad angaar det Skjts, som nu er paa Kasematterne, som er 84-pundige riflede Nr. 1, ringede Kanoner og 30-pundige, saa er dette Skjts anskaffet og forbedret for en Række Aar siden; det kan, som sagt, nu anses for tilstrækkelig godt i Kasematterne og nogenlunde godt til de Formaal, som derved skulle opnaas. Det var dette, jeg ytrede som Motiv til, at man nu ikke mere havde den Brug for 9^{de}s Kanoner, som man oprindelig har tænkt sig at gjøre af dem. Det ærede Medlems øvrige Bemærkninger tror jeg ikke, at det fra mit Standpunkt vil være nødvendigt at impegaa, med mindre hans Ytringer mod min Formodning skulde vinde en større Tilslutning i det ærede Thing.

Sagd: Det var oprigtig talt ikke min Hensigt at tage Ordet i dette Dieblit angaaende de foreliggende Spørgsmaal, men jeg maa tilstaa, at man kan høre Anskuelser udtales her, saa det kribler i En saaledes, at Naturen gaar over Opvigelsen. Naar jeg skal udtale, hvilket Udbytte jeg har faaet af de Forhandlinger, som her have fundet Sted, da er det det samme Udbytte, som jeg har faaet, hver Gang militære og mangfoldige andre Spørgsmaal have været for, men som aldrig er traadt stærkere frem end under denne Forhandling, og det er: hvilken ulykkelig Afvei vi ere komne ind paa, da vi glemte, at det ikke er Folkerepresentationens Sag at give sig af med at bedømme den Slags Spørgsmaal. Nei, vi have en ganske anden Side af Sagen at underkaste vore Betragtninger og vore Undersøgelser end den at indlade os paa tekniske Undersøgelser eller paa at fælde Dom over de vanskeligste militære Spørgsmaal, der ligge fuldstændig udenfor vor Sagkundskab og Indsigt. Og skulde der fremstilles et rigtig grelt Bevis herpaa, saa maatte det være de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem, der talte umiddelbart før Krigsministeren; thi naar han ytrede, at vi maa værne om Kjøbenhavn med alle de Midler, vi formaa, og Resultatet deraf, efter at han havde fremsat denne Paastand, var, at man ingenting skulde gjøre for at beskytze Kjøbenhavn, saa maa jeg tilstaa, at min Logik ikke er i Stand til at følge

ham paa dette Omraade. Naar han udtaler: vi forstaa det ikke, og et Dieblit derefter siger om det samme Spørgsmaal: men naar vi sige, at vi ikke ville, saa skulle de Herrer lystre, da kan jeg ikke følge ham. Altsaa, naar vi om det, vi ikke forstaa, erklære, at vi ikke ville, og saa skulle de Herrer lystre, da er dette et Vidnesbyrd om, hvilke Garantier man har, naar Folkethinget indlader sig paa den Slags Sager. Det er en ussel Grund, sagde den ærede Taler, til at bevilge Midler for at fortsætte de maritime Arbejder, at Værftet ikke kan ligge ledigt. Det forekommer mig, at der neppe kan gives en stærkere Grund end denne, thi dersom...

Formanden (Rabbe): Tillad mig at gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at dette Punkt ikke foreligger; men jeg indrømmer forøvrigt, at det blev let streift af den næstforegaaende Taler.

Sagd: Ja, jeg veed vel, at Marinens Budget ikke foreligger i dette Dieblit, men jeg berører det heller ikke som et Spørgsmaal, der hører under Marinen, men som et Spørgsmaal, der hører under Folkethinget, og jeg vil endnu sige: under Folkethingets Bærdighed; thi det forekommer mig virkelig, at naar saa store Spørgsmaal staa paa Spil som de, der her ere Tale om, maa man kunne forbre, at der skal være den Alvor og det Kjendskab til Forholdene til Stede, som er nødvendig, naar man tilraader saadanne Beslutninger som dem, der her tilraades. Seg maa sige, mine Herrer, og jeg tror, at jeg kan sige det uden at give nogen Grund til Modsigelse, at jeg aldrig har hørt til de krigsgale Medlemmer af dette Thing, og aldrig har forlangt, at man skulde gjøre yderligere eller vidtgaaende Offre i Fredens Dage for at møde ubekendte Eventualiteter i en fjern Fremtid; men, dersom der er Noget, hvorom selv det flygtigste Blik paa de militære Forhold maatte kunne gjøre os enige, da er det dette, at Kjøbenhavns Forsvar fra Søiden er uopsætteligt. Seg har, den Gang Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Forsvar saavel fra Land- som fra Søiden var under Forhandling i denne Sal, fremhævet, hvor fuldstændig uafhængig af hinanden disse to Spørgsmaal vare, at, medens Kjøbenhavns Forsvar fra Landsiden er en fjernere Nødvendighed, hvis Opfyldelse er afhængig af, hvor vidt vore Midler og Kræfter strække, saa er Kjøbenhavns Forsvar fra Søiden en absolut og tvingendende Nødvendighed. Det er mig ufatteligt, at nogen varmhjertet, fædrelandsfindet Mand kan staa ligegyldigt og se paa, hvorledes Kjøbenhavn ligger i dette Dieblit. Dersom virkelig de truende Begivenheder, som i dette Dieblit foregaa i Europa, skulde tage en saadan Vending, at der blev en almindelig europæisk Krig, saa er det dog klart, at Nøglen til Østersøen ikke vil kunne være uden